Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 27 października 1883.

158.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 6 września 1883,

tyczące się upoważnienia komory głównej w Maryborku do ekspedyowania oliwy popsutej.

C. k. komora główna w Maryborku upoważniona została do ekspedyowania oliwy popsutej według Nr. 72 Taryfy cłowej, Uwaga.

Dunajewski r. w.

96

159.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 19 września 1883, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnetrznych, tudzież ministerstwem wyznań i oświecenia, o wykazywaniu uzdolnienia do obsługi kotłów parowych i do nadzoru nad kotłami parowemi w użyciu będącemi.

§. 1.

Do obsługi kotłów parowych i do nadzoru nad kotłami parowemi w użyciu będącemi, przypuszczać wolno tylko takie osoby, które skończyły 18 rok życia, zalecają się trzeźwością, zasługują na zaufanie, przyswoiły sobie potrzebne wiadomości i biegłość, a uzdolnienie swoje udowodniły zdaniem egzaminu.

§. 2.

Przepisy rozporządzenia niniejszego stósowane będą do wszystkich tych osób, które z przyczyny służby swojej mają wpływ na bezpieczeństwo kotlów parowych w użyciu będących a przeto nietylko do obsługujących kotły parowe (palaczy), lecz także do obsługujących machiny parowe wszelkiego rodzaju (machinowych konduktorów), gdy machina parowa i kocioł parowy funkcyonują (Pelaisch.)

jako całość nierozdzielna lub tworzą urzadzenie spojone (lokomotywy, lokomobile, na parowcach machina ruchodawcza, w stałych, rozdzielonych urządzeniach machinowych, główna machina, lub w braku takiej, każda machina parowa, do której przystósowane są pompy zasilające itd.), nakoniec do tych osób, które stósownie do organizacyi służby obowiązane są do nadzoru nad kotłami parowemi w użyciu bedącemi.

§. 3.

Do słuchania egzaminu, w §. 1 wzmiankowanego, mianować będzie osobnych komisarzy egzaminacyjnych ministerstwo handlu w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia z pomiędzy profesorów zawodowych szkół głównych technicznych, szkół przemysłowych rządowych krajowych lub gminnych, zajmujących się technika machin a w razie potrzeby ministerstwo handlu, w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, z pomiędzy inżynierów rządowych lub cywilnych a Władza administracyjna krajowa ogłaszać będzie ich nazwiska i siedziby.

Oprócz tego do słuchania owych egzaminów upoważnieni sa c. k. komisarze do próbowania kotłów parowych przez Rząd ustanowieni, jakoteż osoby do próbowania kotłów parowych wydelegowane przez towarzystwa, które Rząd upoważnił do nadzoru nad kotłami parowemi w użyciu bedacemi.

S. 4.

Kto się ubiega o świadectwo, uprawniające do obsługiwania kotłów parowych i do nadzoru nad kotłami parowemi w użyciu będącemi, winien podać prośbę o przypuszczenie go do egzaminu a to do rektoratu, według okoliczności do dyrekcyi jednego z zakładów naukowych, w §. 3 wzmiankowanych, lub do dyrekcyi stowarzyszenia, upoważnionego przez Rząd do nadzoru nad kotłami parowemi w użyciu będącemi, albo, jeżeli komisarz egzaminacyjny nie należy do żadnej z przerzeczonych korporacyj, wprost do komisarza egzaminacyjnego.

Proszac o przypuszczenie do egzaminu, winien kandydat wykazać, że wiek jego odpowiada przepisowi §fu 1go, udowodnić świadectwem służbowem lub świadectwami służbowemi albo świadectwem zwierzchności gminnej, w której okregu w ostatnim czasie mieszkał, jako zaleca się trzeźwościa i zasługuje na zaufanie, a wreszcie złożyć dowód, iż pod nadzorem egzaminowego palacza przy obsłudze kotła parowego przyswoił sobie potrzebna biegłość praktyczną.

Przy obsłudze kotła parowego pełnić trzeba obowiazki przez sześć miesięcy ale czas ten może być skrócony do trzech miesięcy, jeżeli kandydat udowodni, że z dobrym skutkiem skończył szkołę przemysłowa rządowa, krajowa lub gminna, zajmująca się technika machin albo kurs obsługi kotłów parowych, zaprowadzony w jednej z przerzeczonych szkół lub urządzony staraniem towarzystwa do nadzoru nad kotłami parowemi w użyciu będącemi, przez Rząd upoważnionego.

Kandydat szczególnie uzdolniony może być całkiem uwolniony od zawarowanej powyżej praktyki przy obsłudze kotła parowego. Decyduje w tej mierze ministerstwo handlu, do którego trzeba o to podać prośbę za pośrednietwem Władzy krajowej.

§. 5.

Przed zdaniem egzaminu a według okoliczności egzaminu ponownego (§§. 6 i 7), opłacić ma kandydat takse egzaminacyjna w kwocie trzy złote.

Takse te złożyć należy w kasie odpowiedniego zakładu naukowego lub towarzystwa do nadzoru nad kotłami parowemi, albo, gdy komisarz egzaminacyjny nie należy do takiej korporacyi, w c. k. urzędzie podatkowym tego powiatu, w którym komisarz egzaminacyjny przemieszkuje, a tenże ma ja odebrać z owego urzędu podatkowego.

§. 6.

Przedmiotem egzaminu będa te wiadomości i owa biegłość w obchodzeniu się z para, która jest potrzebna do zapobiegania eksplozyom kotłów parowych.

Mianowicie egzaminować należy kandydata pod tym względem, czy się obznajmił z przepisami ustawowemi, tyczącemi się środków ku zapobieganiu eksplozyom kotłów parowych (z rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 1 października 1875 [Dz. u. p. Nr. 130] i dalszemi rozporządzeniami tego się tyczącemi i odpowiedniemi przepisami), czy zna przepisane środki bezpieczeństwa i umie należycie obchodzić się z niemi.

Gdy to jest możebne egzamin taki odbywać się powinien przed kotłem pa-

rowym w użyciu będacym.

§. 7.

Gdy kandydat zda egzamin, komisarz egzaminacyjny wyda mu świadectwo, w którym wyrazić należy, iż jest uzdolniony do obsługi kotłów parowych a według okoliczności do nadzoru nad kotłami w użyciu będacemi.

Gdy kandydat nie zda egzaminu, można go przypuścić do ponowienia egza-

minu po upływie trzech miesięcy.

Gdyby i na tym egzaminie uznany został za niezdatnego, nie wolno już

przypuścić go do ponowienia egzaminu.

Komisarze egzaminacyjni obowiazani sa oznajmić zaraz po egzaminie odpowiedniej Władzy krajowej nazwiska tych kandydatów, których czasowo odrzucono i którzy nie będą już przypuszczeni do ponownego egzaminu.

Komisarze egzaminacyjni obowiązani są uwiadomić z końcem roku odpowiednią Władze krajową, którym kandydatom wydali świadectwa w ustępie 1

niniejszego paragrafu wzmiankowane.

§. 8.

C. k. komisarze ustanowieni przez Rząd do próbowania kotłów parowych, jakoteż wydelegowani do próbowania kotłów parowych przez towarzystwa, które Rząd upoważnił do nadzoru nad kotłami parowemi w użyciu będącemi, odbywając peryodyczne rewizye kotłów parowych, winni przeglądać świadectwa osób ustanowionych do obsługi kotłów parowych i do nadzoru nad kotłami parowemi w użyciu będącemi, dla przekonania się, czy są według przepisów do tej służby uzdolnione; kontrolować, czy są niezmiennie zdatne i postrzeżenia swoje zapisywać w książce rewizyj kotłów parowych.

Służy im prawo pogrożenia takim osobom, których zdatność do przerzeczonej służby okaże się watpliwa, lub któreby dopuszczały się uchybień w przestrzeganiu przepisów, mających na celu zapobieganie eksplozyom kotłów parowych, odebraniem świadectwa a w razie ponownego uchybienia moga im

rzeczywiście odebrać świadectwo.

Gdyby rewidujący urzędnik rządowy lub delegat towarzystwa dostrzegł wielkie uchybienie, tego rodzaju, iżby dłuższe zatrzymanie takich osób w obowiązkach zdawało się mu rzeczą niebezpieczną, służy mu prawo odebrania świadectwa bez poprzedniego pogrożenia.

Komisarz rewidujący winien tak o pogrożeniu odebraniem świadectwa, jak i o wykonaniu tego środka, oznajmić jednocześnie przedsiębiorcy używającemu kotła parowego lub jego zastępcy z odwołaniem się do skutków ustawowych, a w tym ostatnim przypadku uwiadomić niezwłocznie także odpowiednią Władzę krajową.

Osobie, której odebrano świadectwo, służy prawo odwołania się w przeciągu dni 14 do Władzy krajowej.

§. 9.

Celem utrzymywania wykazu tych, których komisarze egzaminacyjni (§. 3) czasowo lub bezwarunkowo odrzucili (§. 7) i tych, którym świadectwo odebrano (§. 8), Władze krajowe przesyłać mają ministerstwu handlu uwiadomienia w §§. 7 i 8 wzmiankowane.

§. 10

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy w trzy miesiące od jej ogłoszenia.

Rozporządzenie ministeryalne z dnia 15 września 1858 (Dz. u. p. Nr. 158), o ile tyczy się egzaminowania osób do obsługi kotłów parowych i do nadzoru nad kotłami parowemi w użyciu będącemi, jakoteż §. 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 78) tracą moc obowiązującą od dnia, w którym rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać, świadectwa jednak, na ich podstawie wydane, zatrzymują moc swoję.

Taaffe r. w.

Conrad r. w.

Pino r. w.

160.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 23 września 1883,

o przewozie tytoniu i wyrobów tytoniowych do Włoch.

W porozumieniu z kr. węgierskiemi ministerstwami skarbu i handlu, zmienia się po części odnośne przepisy rozporządzenia z dnia 1 lutego 1879 (Dz. u. p. Nr. 16), tyczącego się wykonania przepisów traktatu handlowego i żeglarskiego z Włochami z dnia 27 grudnia 1878 i celem przyspieszenia toku czynności urzędowych, upoważnia Władze skarbowe krajowe, aby także wydawały we własnym zakresie działania pozwolenia do przewozu tytoniu i wyrobów tytoniowych do Włoch z zachowaniem przepisów ustawowych, mianowicie zawartych w artykule XI kartelu cłowego z Włochami.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

161.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 3 paźdz. 1883,

tyczące się upoważnienia delegacyi cłowej w Olchowicach do pobierania cła od jaj ptactwa domowego.

C. k. delegacya cłowa w Olchowicach w Galicyi upoważniona zostala do pobierania cła od towarów Nr. 55 powszechnej Taryfy cłowej (jaja ptactwa domowego.

Dunajewski r. w.

162.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 6 paźdz. 1883,

o zaprowadzeniu komory głównej II klasy w dworcu kolei w Serajewie.

Według doniesienia wspólnego ministerstwa, zaprowadzona została w Serajewie komora główna II klasy, która rozpoczęła urzędowanie dnia 25 września 1883.

Komora ta upoważniona jest także do pobierania cla od kart do grania.

Dunajewski r. w.

163.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 10 paźdz. 1883,

o upoważnieniu kr. węgierskiej komory głównej w Szoproniu do kredytowania cła.

Według doniesienia kr. węgierskiego ministerstwa skarbu, kr. węgierska komora główna w Szoproniu zaliczona została do tych komor, w których opłaty cłowe mogą być kredytowane.

Dunajewski r. w.

164.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10 października 1883,

tyczące się wykonania kar uwięzienia w aresztach odosobnionych więzienia celkowego w Brüx.

Na zasadzie §fu 16go ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43), tyczącego się wykonywania kar uwięzienia w aresztach odosobnionych i ustanawiania komisyj do wykonania kar, rozporządza ministerstwo sprawiedliwości, że począwszy od dnia 1 grudnia 1883, przepisy tej ustawy maja być wykonywane w więzieniu celkowem sądu obwodowego i sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Brüx.

Pražák r. w.

165.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 17 paźdz. 1883,

tyczące się rozszerzenia upoważnień kr. węgierskiej delegacyj cłowej w dworcu towarowym kr. węgierskich kolei państwa na wybrzeżu Dunaju.

Według doniesienia kr. wegierskiego ministerstwa skarbu, delegacya król. wegierskiej komory głównej budapeszteńskiej, ustanowiona w dworcu towarowym król. wegierskich kolei państwa na wybrzeżu Dunaju w Budapeszcie otrzymała, poczawszy od 8 września b. r., upoważnienia komory głównej II klasy we wzglę-

dzie obrotu wymagającego przeładowania.

Upoważniona więc została do ekspedyowania wszelkich towarów przewozowych, do tego dworca nadchodzących, jakoteż do pobierania cła od towarów, które nadeszły z zagranicy i ladem lub wodą maja być dalej posłane do stacyi krajowej. Nadto upoważniono ją do pobierania cła od takich towarów wchodowych, które jako palne nie mogą być umieszczone na komorze głównej, jakoteż do ekspedycyi wywozowej towarów wysyłanych za granice, z zastrzeżeniem zwrotu podatku konsumcyjnego i do stósowania postępowania opowiedniego w obrocie okrętowym na Dunaju.

Dunajewski r. w.